

Numai un loc însuflețit poate fi un loc frumos de muncă

Aliona TOSTOGAN,
Biblioteca Națională a Republicii
Moldova

Numai un loc însuflețit poate fi un loc frumos de muncă.

Sper că m-am născut sub zodia norocoasă. Altfel nu văd cum, din atâtea meserii, să-mi ofere tocmai aceea, care mi se potrivește cel mai bine, profesia de bibliotecar. Și nu oriunde, ci chiar la Biblioteca Națională a Republicii Moldova.

Îmi amintesc cu drag cum mi-am început activitatea în sala de lectură sub directa îndrumare a doamnei Ludmila Iliș, care m-a învățat să iubesc cartea, să găsesc comunicarea potrivită cu litera scrisă și, nu în ultimul rând, să știu să comunic cu oamenii, cu cei care deschid ușa bibliotecii. Apoi mi-a fost destinat să lucrez în unul din „laboratoarele de specialitate” ale bibliotecii, Serviciul „Clasificarea colecțiilor”, sub îndrumarea unor doamne, cunoscătoare de materie în acest domeniu, doamnele Ludmila Corobco și Elena Petrova. De la Domniile Lor am învățat să iubesc clasificarea, să mă mândresc că fac parte din branșa celor care lucrează permanent cu cartea, să-mi antrenez spiritul creator, să-mi perfecționez sistemul de analiză și sinteză.

Apoi, am continuat activitatea în Serviciul „Moldavistica”, serviciu în care mi-am folosit experiența acumulată. Mai mult că atât, aici am avut posibilitatea de a mă

cufunda în misterele bibliografiei. Doar un bibliograf, pe lângă cunoașterea instrumentelor de informare, manevra de cuplare rapidă a solicitării beneficiarului cu aceste instrumente, viteza de investigație, trebuie să îmbine răbdarea și meticulozitatea cercetătorului științific, să posede capacitatea acestuia de a aduna și a sistematiza datele, de a vedea legătura dintre ele pentru ca, la momentul oportun, să le poată oferi celor interesați. În plus, am avut posibilitatea de a lucra creator, elaborând bibliografiile și lucrări de sinteză ca: almanahul „Imaginea Republicii Moldova în străinătate”, „Republica Moldova în lume”.

Se spune că omul sfințește locul. Din această zicală reiese că de fiecare dintre noi depinde ca locul de muncă să prindă viață, să înflorească, să se mențină în timp. Numai un loc însuflețit poate fi un loc frumos de muncă, plăcut ochiului și inimii. Și numai oamenii inimoși pot înfăptui astfel de minuni. Și unde poți investi mai mult suflet, dacă nu într-o bibliotecă, în care sălășluiesc mulțimi de volume, care cuprind gânduri și suflete ale oamenilor, unde vin grupuri întregi de oameni dornici să pătrundă cu mintea și sufletul în aceste bogății spirituale.

Iată cum cele mai de seamă valori sunt la

îndemâna bibliotecarului – omul cu o existență modestă printre rafturile încărcate de splendori. Astăzi ne confruntăm cu multe și profunde dificultăți materiale, financiare, dar biblioteca trăiește, își face activ simțită prezența în societate, este iubită și apreciată, pentru că indiferent de toate aceste probleme, pe bibliotecar îl găsești mereu la datorie, onorându-și obligațiile cu multă conștiinciozitate, onestitate și responsabilitate, ghidat fiind de puterea miraculoasă a cărților.

Cu prilejul sărbătorii profesionale a bibliotecarului, mulțumesc colegilor mei de la Biblioteca Națională, care întotdeauna m-au ajutat și m-au susținut, pentru minutul lor dar pe care îl oferă culturii, pentru tăria de care dau dovadă, rezistând și perseverând într-o meserie în care numai satisfacția morală te poate menține. Le doresc sănătate, voie bună, prosperitate și noi realizări pe tărâmul biblioteconomiei și bibliografiei.